

Kalandötletek

KALANDMODUL

Mostanában nem nagyon van alkalmam mesélni, hát mesélek nektek.

1.

Az A nemesi család feje nem szenvedheti B-t, megbíz tehát egy profi bérgyilkost A megölésével. Minden simán megy. Ám amikor a fizetséget intéznék A házában, egy betörő hallja a beszélgetés egy részét. Észre- és üldözőbe veszik, hajsza közben az utcán belerohannak egy őrzőbe. Az üldözők jobb híján csak betöréssel vádolják a foglyot, akit így lecsuknak.

A családfő nem tudhatja, mennyit hallott a tolvaj, biztosabb megszabadulni tőle. Végre hasznát veszi a városi őrségnél lefizetett emberének – az írnoknak. Utasítja, hogy módosítsa a tolvajt elfogó őrző vezetőjének (C tizedesnek) a vallomását, az új verzió szerint a tolvaj kihallgatás közben beismerte, hogy ő ölte meg B-t. C-t A a betörő elfogásáért hálából meghívja vidéki villájába egy kis nyaralásra, nehogy még beszóljon, hogy ez nem is az ő jelentése. A tolvajt annak rendje s módja szerint halálra ítélik, ő maga erről nem is tud, azt hiszi, betörésért ül.

Megérkezik a party a városba. Legyen valami fontos és sürgős küldetésük, amely során találkozniuk kell a város előljáróival. Belekeverednek némi kocsmai verekedésbe, lesittelik őket. Egy cellába kerülnek a tolvajjal. Utóbbi

barátai lefizetik az egyik őrt, aki a vacsorával együtt bejuttat nekik egy kulcsosmót. Mindannyian megszöknek, a betörő a kijáratnál elbúcsúzik a partytól.

Szegény A bajban van. Nem elég, hogy C meglépett, de meg néhány cellatársa is, akiknek C mindent elmondhatott (valójában semmit sem mondott – mivel nem is hallott semmi lényegeset). Nem lehet kockáztatni, meg kell halniuk. Az írnok újfent módosítja a jelentést: C megnevezte és leírta a cinkosait is. A jelentéshez kerül egy függelék, miszerint e cinkosokat utóbb felismerték a kocsmai randalírozókban. Ettől kezdve a JK-k körözött gyilkosok.

Másnap azon kapják magukat, hogy a városi őrség nem épp olyan mértékben üldözi őket, ahogy a verekedőket szokás, plusz még valakik (A emberei) vadásznak rájuk. Cellatársukat asztaltársaságával együtt egy fogadóban lemészárolták – szintén furcsa bánásmód egy közönséges betörővel szemben.

Hogy el tudjak intézni eredeti küldetésüket, tisztázniuk kell magukat. Egyetlen segítségük egy alacsony rangú tiszt az őrségtől, aki valahogy nem hisz az egészben (gyilkosok, akik visszajönnek nyíltan verekedni?), de az ügy háttéréről ő sem tud semmit. Ismeri azonban a jelentés jelenlegi verzióját, és tudja, hogy azt hitelesen hamisítani csak az írnok, vagy a

legfelső vezetők tudják (különleges kóddal van ellátva, aminek a képzési szabályát csak ők ismerik). Kis plusz nyomozással ez elég is.

2.

Primitív, élőholtas kaland.

Falucska és környéke tulajdonosa az A család, ám fő birtokaik messze vannak innen, így ezzel nem is foglalkoznak már évek óta. A hatalmat néhány módosabb parasztgazda bitorolja. Ám az A családot kiirtják, az egyetlen túlélő, egy ifjú nemes elmenekül, az egyetlen megmaradó birtokára. Megérkezik a faluba, lobogtatja a kutyabőrt, amely szerint ez itt ám az övé, és azonmód betelepszik a falutól nem messze álló családi várba. A helyi kiskirályok megorrolnak, meghívják vacsorára, kikötetik és addig ütik korbáccsal, amíg meleg. Ezután istenfélő emberekként örök nyugovóra helyezik a vár alatti kriptába. Uwel bácsinak jó kedve van, és mivel az ifjú nemesért már nincs aki bosszút álljon, hát őt magát engedi vissza. A nemes értett valamelyest a kardforgatáshoz, ráadásul immár a fájdalom sem zavarja, így a helyi parasztlegényekből verbuvált testőrsek aligha állhatják útját.

A JK-k estefelé érkeznek a faluba, kénytelenek betérni az egyetlen fogadóba. Miközben vacsorájukat költik, valaki üzött vadként robban be az ajtón, azt ordibálja, hogy meg akarják ölni, és fele királyságát ígéri a megmentőjének. Mint kiderül, ő az egyik főparaszt, akik közül ketten már elhaláloztak az utóbbi napokban. A falubeliek démont emlegetnek, az előljárók jutalmakat a gyilkos kézre kerítőjének. A nemesifjúról persze melyen hallgatnak, ha mégis kiderül, hogy erre járt, ők úgy tudják, hogy már elment (egyelőre maguk sem hiszik, hogy ő jár vissza, a gyilkost még egyikük sem látta).

A fogadóba menekülő kiskirály házában valóban vérfürdő nyomaira lelnek, plusz egy levágott ujjra, ami a korához képest meglehetősen rossz állapotban van. A vár kriptájában megtalálhatják a nemes hulláját (szétkorbácsolva nem egy szép látvány), illetve ha ügyesek, egy titkos rekeszben a tulajdonjogot igazoló iratot. Ennyiből már nagyjából össze is állhat a kép. Érdekes erkölcsi kérdés, hogy ezek után hajlandóak-e tovább védeni a még életben lévő megbízókat. Ja, az élőholt persze mindeközben igyekszik a maradékra is sort keríteni,

de van annyi esze, hogy a jk-kkal való konfrontálódást kerülje, lecsapás előtt próbálja elterelni a figyelmüket (eléggé elborult az agya, eszközökben nem válogat).

3.

Karakterek tudomást szereznek róla (nálam ez az életútból következett, de ki lehet rá találni valamit), hogy egy nemes megbízta a közretettegt bérgyilkost, X-et a városi őrség új kapitányának meggyilkolásával (túl sokat ütötte az orrát a nemesek ügyeibe). Ha a jk-k ezt jelentik, a kapitány bizonyíték híján körberöhögi őket. Jk-k tehát maguk nyomoznak, úgymint jó nagy vérdíj van a bérgyilkos fején. X erről persze tudomást szerez. Először nem tetszik neki a dolog, aztán rájön, hogy ezek a hülyék még hasznára is lehetnek. Csapdát állít. Egy tolvaj pár aranyért elárulja a jk-knak, hogy ki X összekötője. Jk-k vagy kiverik belőle, hogy hol találják X-et, vagy megbízzak és követik, tökmindegy. Eljutnak X búvóhelyére, ő épp nincs otthon. Találnak egy újabb megbízólevelet, és a célpont, egy a levél szerint pár nap múlva a városba érkező nemes arcának rajzát. Ja, majd elfelejtettem: nálam a jk-k egy nemesi villát bitoroltak a városban, ez fontos. Ez megint az előzményekből következett, nem tudom, hogyan lehet könnyen elintézni.

Szóval másnap megérkezik a nemes, elég magas rangú akárki. Véletlenül éppen a jk-k villájában kér szállást, királyi menlevelére hivatkozva. Jk-k örülnek, itt a csali, így könnyű lesz elkapni a gyilkost. X tehát legalábbis biztonságban van, a jk-k őrzik, ő a jk-kat bármikor kinyírhatja. Jó esetben pedig a jk-k mindent elújságnak a kapitánynak, aki ragaszkodik hozzá, hogy egy kis őrzéssel ő is a villába költözzön, őrizendő a nemest. Ha a jk-k hívják meg, úgy még jobb (nálam így történt). Jk-k örülnek, így egyszerre mindenkire figyelhetnek, a gyilkosnak meg előbb-utóbb muszáj idejönnie. Kapitány örül, vigyázhat a nemesre, nehogy az ő városában haljon meg ilyen magas rangú vendég. Gyilkos örül, a célpont házhoz jött.

Nálam bejött: este egy asztalnál vacsorázott a party, a kapitány és a gyilkos...

4.

Ezt egy kicsit régebben meséltem, azóta kijött a Summarium és asszem (nem olvastam) homlokegyenest ellentmond egy-két itt felhasznált feltételezésemnek.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Krán határvidéki fejedelemség. Legfőbb üdvöskéjüknek, Z-nek nemi aquir vér is csordogált az ereiben. Csak hat Z egy kicsit egoista, nehezen túri, hogy bár ő a kulcsembert, mégsem ő a klán feje. Úgy dönt, hogy inkább lesz egy éven belül király a hegyen túli barbárok közt, mintsem száz év múlva is egy senki Kránban. Azért biztos, ami fix, a klán HQ mágikus védelmi rendszerét eladja egy rivális klánnak, és csak akkor indul útnak, amikor biztosan tudja, hogy a klánját abszolúte lehentelték.

Kránon kívül nem barbárokat talál, de ez nem zavarja. Egy városállamban telepszik le, rövid úton átveszi a hatalmat és kinevezi magát kormányzóvá.

Par száz évig így is marad (na mintha az aquir-származékok élettartamáról mást írna a Sum.). Gyakorlatilag egyeduralkodó, de politikai okokból a nemesi tanácsot formálisan működni hagyja. Békét és stabilitást teremt, így a köznép szemében tulajdonképpen egész népszerű. A nemesség nagy része rühelli. Kissé paranoiás, senki kezében nem akar túlzott hatalmat látni, így meg saját hatalmi apparátusa is csupán alacsony képességű orgyilkosokból és besúgók seregéből áll.

Egy helyi nemes, nevezzük (milyen betű nem volt még?) W-nek, áldozatos munkával bejuttatja a kormányzó személyi szolgálai közé egy kémeket. A kém megtalálja Z fegyvereit, rajtuk a klán címerét. W veszett nyomozásba kezd, végül sikerül kiderítenie, honnan is származik a kormányzó. Hat ezért nem sikerült ellene egyetlen merénylet sem. W fantáziája megindul: mi mindent kezdené ő egy félaquirral saját emberei között...

A kormányzó az esküvőjére készül. Végre talált egy nőt, aki kibírja a bárdolatlan, undok, fennhéjázó természetet.

A nő valójában W megbízásából van itt, egy a szomszéd városban székelő alvilági szervezet ügynöke, boszorkány. Feladata csak annyi, hogy teherbe essen. Amint `sikerrel jár`, pár nappal az esküvő előtt eltűnik, visszatér a szervezetéhez.

A kormányzó örjög – már ő is tudja, hogy átverték. Vizsgálódásba kezd, elkapja W kémeket, rászabadít W-re egy csapat bérgyilkost. W testőrei a támadást visszaverik, de már W is tudja, hogy baj van. Megrendezi saját halálát. Jobbkeze, egy bárd és illuzionista, valamint néhány alkalmilag felbérelt fegyveres segítségével nyilvánosan lenyilaztatja magát – a támadók persze a régi ellenség, a Q család címerét viselik. A műsor előtt ő és a bárd időleges tetszhalált okozó szert vesznek be, a biztonság kedvéért a bárd adagjába, és a támadók borába kerül némi halálos mérge is. A temetésen ismeretlen támad egy hölgyre, majd meggondolja magát és mégis inkább elmenekül. A zavart kihasználva a hulla észrevétlenül meglóg a koporsóból, és szintén az alvilági szervezethez menekül. Mivel a Q családot a kormányzó sem kedveli, feje rövid úton börtönbe kerül.

A kormányzó életében először sajnálja, hogy hülyéket alkalmaz. Így a városba érkező jk-kat azonnal megbízza (nálam zsarolta őket, de mindegy), hogy találják meg az eltűnt menyasszonyát. Többet nem mond. Egy másik megbízást kapnak az ártatlanul lecsukott Q lányától, bizonyítsák be a papi ártatlanságát.

W `özvegye` nem sokat tud, de állítja, hogy a visszavert támadók a kormányzó emberei voltak, és mesélhet a bárdról is. W szobájában megtalálhatják a kormányzó mara-sequorjanak rajzát, külön kinagyítva a pengére metszett címet. A néhai bárd aktuális szeretője tudja, hogy a bárd nemrég a szomszéd városban járt – ő tárgyalt a szervezettel (ezt azért nem könnyű kideríteni). Megtalálhatják a temetői támadót is (alkalmilag felbérelt bűnöző). Mindenesetre azt hiszem, ezt nem könnyű kibogozni. Az enyémekeknek nem is sikerült, mikor rövid nyomozás után elakadtak, kitalálták, hogy szétrúgják a kormányzó seggét, őket ne zsarolja senki.

1999.09.10.

Szerző: NeoMage

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely